

(1995)

14 Ιουλίου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΩΣΤΑΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΜΙΧΑΗΛ,

Εφεσείων,

ν.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσ(βλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5960).

Πρακτικά — Ενδιάμεση αίτηση του εφεσείοντα για διόρθωση των πρακτικών της πρωτόδικης απόφασης, πριν την έναρξη της ακρόασης της έφεσης — Εφαρμοστέες αρχές.

Δικηγόροι — Δεοντολογία — Η παράλειψη συνηγόρου υπεράσπισης να υποδείξει στο Δικαστήριο ότι δεν ορκίστηκε μάρτυρας κατηγορίας πριν καταθέσει και η εκ των υστέρων χρησιμοποίηση του επιχειρήματος αυτού για απαλλαγή του πελάτου του, είναι ανεπίτρεπτη και μειώνει το κύρος και την αξιοπιστία του ενώπιον του Δικαστηρίου. 5

Η αίτηση εβασίζετο επί των Θεσμών περί Πολιτικής Δικονομίας, Δ.48 θ.1 και 2, το άρθρο 25 του περί Δικαστηρίων Νόμου 14/60, επί των άρθρων 146 και 153 της Ποινικής Δικονομίας, Κεφ. 155 και επί των συμφυκών εξουσιών του Δικαστηρίου. Στην ένορκη δήλωση του δικηγόρου του εφεσείοντα, αναφέρετο ότι η παραπονούμενη ανήλικη Μ.Κ.1, άρχισε να καταθέτει χωρίς όρκο στην ακροαματική διαδικασία ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου και ότι το θέμα ηγέρθη από τον συνήγορο υπεράσπισης κατά την τελική του αγόρευση. 10 15

Η εφεσίβλητη καταχώρησε ένσταση και επικαλέσθηκε τα γεγονότα που εκτίθεντο στον φάκελλο της δικογραφίας, σύμφωνα με τα οποία η Μ.Κ.1 ορκίστηκε προτού αρχίσει την κατάθεση της. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση και αποφάνθηκε ότι τα πρακτικά του Δικαστηρίου, δεόντως πιστοποιημένα, αποτε-

5 λούν τη μόνη πηγή γνώσης για τα διαδραματισθέντα ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου και κανένας κανόνας δεν παρέχει εξουσία στο Εφετείο για διόρθωση τους. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, ενδεχομένως να έχει τέτοια δυνατότητα, αλλά το θέμα αυτό δεν θα αποτελέσει αντικείμενο πραγμάτευσης από το Εφετείο αφού δεν εγέρθηκε στην παρούσα υπόθεση.

10 Ο Δικαστής Αρτεμίδης με δική του απόφαση τόνισε ότι, η συμπεριφορά του συνηγόρου υπεράσπισης ήταν για τους λόγους που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις, δεοντολογικά ανεπίτρεπτη.

Αναφερόμενη απόφαση:

Σωτηριάδης ν. Βασιλείου & Άλλων (1992) 1 Α.Α.Δ. 801.

Αίτηση.

15 Αίτηση σε ποινική έφεση με την οποία επιδιώκεται η διόρθωση των πρακτικών της πρωτόδικης υπόθεσης αρ. 15603/93 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, διά της τροποποιήσεως και/ή διορθώσεως των πρακτικών της πρωτόδικης δίκης που λήφθηκαν στις 8 Οκτωβρίου 1993.

P. Ερωτοκρίτου, για τον αιτητή - εφεσείοντα.

20 *M. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την καθ' ης η αίτηση-εφεσίβλητη.*

25 **ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.:** Με ενδιαμέση αίτηση του εφεσείοντα, με ημερομηνία 16/5/1995 που υποβλήθηκε πριν την έναρξη της ακρόασης της έφεσης, επιδιώκεται η διόρθωση των πρακτικών της πρωτόδικης υπόθεσης αρ. 15603/93 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, διά της τροποποιήσεως και/ή διορθώσεως των πρακτικών της πρωτόδικης δίκης που λήφθηκαν στις 8/10/1993.

Επί λέξει ο αιτητής-εφεσείοντας ζητά από το Δικαστήριο τα εξής:

30 “Α. Διαταγής και/ή Διατάγματος του Δικαστηρίου, διατάττον την Τροποποίηση και/ή διόρθωση των πρακτικών της πρωτόδικης δίκης, εις την υπό τον ως άνω τίτλον και αριθμόν ποινικήν έφεσιν ως ακολούθως:

Διά της διαγραφής εις την σελίδα 1 των ανωτέρω πρακτικών εις την 11ην γραμμήν του κειμένου της συντομογραφίας 'Ο/Κ' δίπλα από την φράσιν 'Μ.Κ. 1 Κατερίνα Κώστα Μιχαήλ' και της αντικατάστασης της ρηθείσης συντομογραφίας διά της φράσεως 'καταθέτει άνευ όρκου'".

5

Η αίτηση βασίζεται επί των Θεσμών περί Πολιτικής Δικονομίας, Δ.48 θ.1 και 2, το άρθρο 25 του Νόμου 14/60, επί των άρθρων 146 και 153 της Ποινικής Δικονομίας, Κεφ. 155 και τις συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου. Η αίτηση υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση του συνήγορου του εφεσείοντα ο οποίος ήταν και ο συνήγορός του κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Στην ένορκη δήλωσή του, ο δικηγόρος αναφέρει ότι στις 8/10/1993, ημερομηνία ενάρξεως της ακροαματικής διαδικασίας στην ποινική υπόθεση 15603/93 ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού, η παραπονούμενη ανήλικη 15 ετών Κατερίνα Κώστα Μιχαήλ, Μ.Κ.1, άρχισε να καταθέτει χωρίς όρκο και ότι το θέμα ηγέρθη από το συνήγορο υπεράσπισης κατά την τελική αγόρευση του ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

10

15

Η εξήγηση η οποία δόθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο ήταν ότι συμφώνως των πρακτικών του Δικαστηρίου η Μ.Κ.1 ορκίστηκε και μετά κατέθεσε.

20

Ο συνήγορος του εφεσείοντα αναφέρει στην ένορκη δήλωσή του ότι η Μ.Κ.1 άρχισε να καταθέτει χωρίς όρκο, η δε συντομογραφία "Ο/Κ" δίπλα από το όνομά της στη σελίδα 1 των πρακτικών της υπόθεσης ανεγράφη από τη στενογράφο μηχανικά, κατά συνήθεια, και λόγω κεκτημένης ταχύτητας, χωρίς να έχει αληθώς η ανήλικη Μ.Κ.1 ορκισθεί προηγουμένως.

25

Η εφεσίβλητη καταχώρησε ένσταση στην υπό κρίση αίτηση και βασίστηκε στα γεγονότα που εμφανίζονται στο φάκελο της δικογραφίας. Ο συνήγορος του αιτητή υπέβαλε στο Δικαστήριο ότι η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή από το Δικαστήριο, καθότι η ένσταση δεν υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση που να αμφισβητά τα γεγονότα που εμφανίζονται στην ένορκη δήλωση του δικηγόρου του αιτητή.

30

35

Διαφωνούμε με την εισήγηση αυτή, καθότι από τα πρακτικά της υπόθεσης ενώπιόν μας, εμφανίζεται ότι ο πρωτόδικος Δικαστής ανέφερε στο συνήγορο του αιτητή ότι τα πρακτικά καταδεικνύουν ότι η Μ.Κ.1 ορκίστηκε και μετά κατέθεσε. Επίσης, ο

πρωτόδικος Δικαστής αναφέρει στην απόφασή του ότι η Μ.Κ.1 κατέθεσε ενόρκως.

5 Το υπό κρίση θέμα έχει εξεταστεί σε βάθος στην υπόθεση **Σοφοκλής Σωτηριάδης ν. Βάσος Ανδρέα Βασιλείου και Άλλον**, (1992) 1 Α.Α.Δ. 801. Παρόλο που η απόφαση του Εφετείου είναι σε Πολιτική Έφεση, οι ίδιες αρχές εφαρμόζονται και στην περίπτωση της Ποινικής Έφεσης. Το Εφετείο στις σελίδες 7 και 8 της απόφασης αναφέρει τα εξής, τα οποία και υιοθετούμε:

10 “Σύμφωνα με τους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας, η ετοιμασία του φακέλου της έφεσης (record of appeal) αποτελεί ευθύνη του Πρωτοκολλητή του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το περιεχόμενο του φακέλου καθορίζεται στη Δ63 θ4, και περιλαμβάνει τα πρακτικά της μαρτυρίας, αποστενογραφημένα οποτεδήποτε λαμβάνονται από στενογράφο, και τις σημειώσεις του

15 προεδρεύοντος Δικαστή. Κανένας κανόνας δεν παρέχει εξουσία στο Εφετείο διόρθωσης των πρακτικών του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Τα πρακτικά του δικαστηρίου, δεόντως πιστοποιημένα, αποτελούν τη μόνη πηγή γνώσης για τα δραματισθέντα ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Ανάλψη

20 εξουσίας από το Εφετείο για την αναμόρφωση των πρακτικών, θα συνιστούσε διείσδυση στο έργο του πρωτόδικου Δικαστηρίου, χωρίς πρωτογενή γνώση των γεγονότων. Τα πρακτικά προσδιορίζουν το πλαίσιο της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας και τη βάση για έλεγχο της ορθότητας της πρωτόδικης απόφασης. Είναι γι’ αυτό που και στη Shacolas και στη

25 Thompson γίνεται μνεία στη δυνατότητα αναφοράς σε γεγονότα τα οποία δεν αναγράφονται στα πρακτικά, και όχι σε διόρθωση των πρακτικών. Τέτοια ευχέρεια ενδεχομένως παρέχεται στο Εφετείο, εφόσο και τα δύο μέρη συμφωνούν ότι γεγονός το οποίο έλαβε χώρα κατά την ακρόαση, δε σημειώνεται και δεδομένου ότι δεν προσκρούει στο κείμενο του τυπωμένου πρακτικού. Δυνατότητα για διόρθωση του πρακτικού του Δικαστηρίου ενδεχομένως ενυπάρχει στο πρωτόδικο

30 Δικαστήριο κατόπιν διαδικαστικού διαβήματος το οποίο λαμβάνεται για το σκοπό αυτό, θέμα το οποίο δεν εγείρεται στην προκείμενη περίπτωση και το οποίο δε θαπραγματευθούμε.”.

35

Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση είναι αβάσιμη και απορρίπτεται.

40 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Συμφωνώ με την απόφαση που έχει διαβάσει ο δικαστής Κούρρης. Επιθυμώ να προσθέσω λίγα λόγια σε σχέση

ση με μιαν άλλη, σοβαρή κατά τη γνώμη μου, πτυχή της υπόθεσης.

Ο συνήγορος μας είπε, και το αναφέρει και στην ένορκη δήλωση που υποστηρίζει το αίτημά του, πως ο ίδιος πρόσεξε ότι η μάρτυρας άρχισε να καταθέτει χωρίς να ορκιστεί. Στην τελική του αγόρευση ανέφερε το ζήτημα στο δικαστή, υποστηρίζοντας απαλλαγή του κατηγορουμένου. Ο δικαστής βέβαια, πολύ ορθά, του υπέδειξε πως το πρακτικό έδειχνε ότι η μάρτυρας είχε ορκιστεί προτού αρχίσει την κατάθεσή της. Ο συνήγορος μας δήλωσε πως όταν ο ίδιος είδε πως η μάρτυρας άρχισε να καταθέτει, χωρίς προηγουμένως να ορκιστεί, δεν το υπέδειξε στο Δικαστήριο, γιατί έκρινε πως δεν είχε τέτοια υποχρέωση. Θεώρησε όμως δεοντολογικά πρέπει να χρησιμοποιήσει το επιχείρημα για την απαλλαγή του κατηγορουμένου. 5 10

Δεν εγκρίνω τέτοια συμπεριφορά και είμαι ευτυχής για την, σύμφωνα με το νόμο, απόρριψη της αιτήσεώς του. Δεν αποδίδω καμιά σημασία στην ένορκη δήλωση του συνηγόρου του εφεσείοντος, μήτε και σε αυτά που προφορικά μας είπε. 15

Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση είναι αβάσιμη και απορρίπτεται.